

Острожчина провела в останню дорогу двох захисників України

Мертвобиття

Мільйони разів проклята кашаньсько-українська війна продовжує зберігати свої жахливі скорботні живи. Минулими вівторком, 5 – 6 листопада, Острожчина провела в останню дорогу двох захисників України. Надвечір'ям пішло в бочину, що могой люди, у розквіт сил, які могли би ще довго жити, розити діти, дбати про родичів, розбудувати нашу країну, так рано черга вораги відійшла у вічність.

У суботу пахорон відбувся в Острозі. Загиблого Героя Богаченка Дмитра (догрі 2) провела в Рівне-го, Автомобіль зі скорботною по-язною «200» у супроводі пошій багачо острокан та гостей нашого міста зустрічали, стоячи на колінах із державними прапорами, на про-спекті Незалежності, майдані Свободи, де лунала мелодія «Пливе кача...», по вулицях князе Острож-чини та Герої Майдану.

Прощальне служіння відбувалося у храмі «Спасителя» Євангелістич-них християн-баптистів. Церковний хор допомагав «кабачки» церковному по-милуванню «Вірую в єдиного Бога Отця всемогутнього». Потім чит співачки колективу виконували інші молитви, зокрема, «Гіччє наше», релігійні піс-ні. До речі, під час прощального служіння на екрані великого телеві-зора демонстрували світліни Дмитра з його сім'єю та під час застику України.

Діама з першого дня досяглася до молитви за Україну, і гоговона пастор Олександр Дюканов. – Ви моляєте за тероборону, за тих воїнів, із якими служите. Дмитро допомагає у волонтерському цен-трі. У нього було добре серце. Ви нікому не відмовляли. Коли його мобілізували, це було несподівано для всіх нас. Він пішов, не віримо-вляючи, хоча задорог у нього було не дуже багато. На жаль, серце його не витримало. Єгор каже каже через Слово Спас, що ніколи Євгеній не в Господу мертвих, а живих. Те, що каже, що Герой не вмирає! Наша душа – вічна. Бо Господь вклав свій Дух у кожного людину...

І проповідник також виступав, розмірковував над віршамися з Біблії, неодноразово з цитували: «Ви-своєний пастор-капелан Олег Лу-кашевич, пастір із Житомира, пастор Борне Балашушко. З бочено у сорці гогорила про загиблого на війні Героя його дружина Алла. Вона також читала власні вірші, навіяні трагеди-єю. Згадував дитині роки, постійну допомогу та підтримку рідний брат Іван.

Острожська міська рада та її виконавчий комітет висловлюють щирі співчуття родичам загиблого захисника України Богаченка Дмитра.

Дмитро першим долучився до сил територіальної оборони нашої громади і коли настає час, він не роздумуючи взяв зброю до рук і пішов захищати нашу Україну в лавах Збройних сил проти країни агресора Росії. 26 жовтня пере-стал битися серце Героя.

Подіяємо ваше горе, сумуємо разом з вами, нитько схи-ляємо голову у скорботі.

Сповайч з миром, наш славіний Герой... Світлий, щирий, товариський, справний патріот своєї Батьківщини.

Вічна пам'ять, щира відчужність та безмежна щира по-леглому Воїну-захиснику... Герой не вмирать!

На майдані Свободи нашого міста, як і дорогою від храму, люди утворили живий коридор. Заува-ча Гімею України, скорботний вірш про загиблого захисника на війні. Спершу виступив молодий пастор церкви «Спасителя» Євангелістич-них християн-баптистів», помічник ка-пелана Олег Чумалітський. Він за-значив, що пам'ять про Дмитра та всіх загиблих у війні з ворогом за-хисників України вічно житиме у на-ших серцях тому, що вони покладали своє життя за свободу України та її громадян. «Колі настає пере-мога, ми помемоко її на всіх. Ми будемо світяться і радити. Але бля і грати ми розділимо помік собою. Ми помемоко її разом, не спочива-ємо остроза, а паччо-о-о-о, з любов'ю та підтримкою до кожного, хто воює і до кожного, хто жертує найцін-нішим і найдорожчим, що є нього» – зазначив промовчів.

– Ми збираліся сьогодні тут, щоб провести в останню дорогу до-стойного мешканця нашої громади – Героя Дмитра, – сказав заступник міського голови Олександр Харчук. – Він на вівтар боротьби поклав найдорожче, що в нього було – своє життя. Ви одним із перших долучився до територіаль-ної оборони нашої громади. І коли настає час, він не роздумуючи взяв зброю до рук і пішов захищати нашу Україну в лавах Збройних сил проти країни-агресора. Вона пішла, не оглянувшись війни, 24 лютого почала і продовжує до сьогодні об-столювати нашу міську місто, убива-ючи діти, жінок, людей похилого віку, росія вважє нас, українців, нападлою, ми, яких треба від ви-нищити, або загнати назад у рабство. Ворог точно програє цю війну. Вічна пам'ять і слава нашому заги-блому Герою Дмитру! Слава Збройним си-лам України! Слава

У вівторок, 1 листопада, проклята війна забрала жит-тя ще одного жителя нашої громади – справжнього Героя, відавжнього воїна Климчука Володимира з села Велибіно.

Отрожська міська рада та її виконавчий комітет висловлюють найщиріші співчуття рідним, близьким, друзям та побратимам Володимира.

Някі слова не зменшать біль утрати рідних. Це важка втрата для кожного з нас...

Глибоко сумуємо разом з родиною. Герой не вмирать! Вічна пам'ять Героям України!

Господу Богу і слава Україні! Після прощання зі загиблим Ге-роєм під мелодію «Пливе кача» по-ховання процесія рушила на новий цвинтар. Там рідні, близькі, присут-ні острозини і гості міста зупини-лися за упокій душі Богаченка Дмитра. Виступили пастори Олександр Дю-канов і Володимир Кравчишин. До присутніх зверталася дружина Героя Алла. Під зауваж Гімею Украї-ни з трини боу зачитав Державний пра-пор України та переданий рідним.

Війна забрала в дружини любля-чого чоловіка, в учні 1 та 11 класів Острожського ліцею № 2 Євгенія і Дмитра – хорошого турботливого батька, вчилка справжнього чоло-віка, а також дорогого сина й брата для рідних. Алла Богаченка розпо-відала для «Замоків горі», що Дмитро Богаченка родом із Житомира. З 2009 року проживав у нашому місті. 2013 року Дмитро та Алла створи-ли сім'ю. За словами жінки, її чоло-вік був справжнім другом і турбо-тливим чоловіком для сім'ї. В 2001 – 2003 роках служив в українській армії. Контрактну службу закінчив на посаді начальника радіостанції – командира БТР. З початку війни він волонтерів у Будинку культури. Паралельно був у добровільному батальйоні, який організували самі жителі. Потім він уклав контракт із силко спротиву, мобілізований у війну ЗСУ. Служив у 2 Д ОМБ. Після продовження залогання був на-правлений у Донецьку область. Був більшою голосів виваженій коман-диром бойової групи. «Під час на-шого співжиття Дмитро не раз

мені говорив, що не шкодує про своє рішення захищати Україну. Хоча йому було дуже нелегко. Він говорив, що робити все можливе, щоб ми жили під мирним небом, щоб орми не прийшли на Острож-чену», – зазначила Алла Богаченка.

У надію Велибіно та всі Остро-жчина проводили в останню дорогу Климчука Володимира (загріє 2). Заврачало, що того дня саме небо плакало за загиблим. Особливо це помітно було, коли процесія рухалася за громадської пахорки до місцевого храму. Від-стань там коротка, але дощ приму-сив більшість присутніх на траурній церемонії розкрити парасольки. У той момент, коли трину занесли в храм, злива майже зовсім припини-лася і лише на цвинтарі падав мовч-ливий дощ.

У суботу під зустріч Острозі та села нашого краю зустрічали загиблого жителя коридором. Наступного дня дуже багато жителів села та його гостей приходили до будинку Ге-роїв, приносили квіти, вклонялись і молилися за нього. Вулицями села, устеленими квітами вівтарем, рожева процесія вирушила до май-дану на території місцевого ліцею. Там під дощем відбулася громад-ська пахорка.

Традиційно звучала мелодія «Пливе кача» та Гімею України, вірш про смерть захисника України від рук ворога. Спершу до присут-них звернувся місцевий священник.

– Сьогодні наш Герой пере-ходить, переступає поріг вічного життя – вічного, – сказав о. Ігор Білик. – Володимир захищав Украї-ну, він робив все, щоб ми, наш діти, внуки, правнуки могли жити вільно на нашій землі. Щоб над нашим зем-лем і нашим буди-щем не було чужої сили. Він виконав свій обов'язок. Тепер наш обов'язок турбувати про його душу. Део вмирать, а душа без-смертна. І лише від не-шмих молитов залежить

то, якою буде участь безсмертної душі. Частиня молимося, щоб Гос-подь дарував душу Володимира у своєє Царство Небесне, поселив у райській області для життя вічного й безмежного... Слава Україні!

Виступав також заступник Остро-жського міського голови Олександр Харчук (на виваженій фото). Після того під супровід відбулося прощання із Климчуком Володи-мирком. Заупокой Слауду Богу у місцевому храмі утчі відрозвав Олегаченний церковт Острожчини Володимир Максимов та ще шість священників. Трину з тілом Героя несли від церкви до нового цвинтаря на виваї з села в селі Бадієві. Там також відбулася заупокійна мо-литва. Присутні військові агорити державний прапор і передали його матері загиблого.

У загиблого Героя з Велибіно-го залишилися у скорботі мама та сестра. Батька він покороноє рай-ше. Наскільки я знаю, власну сім'ю воїн не створив. Чоловік був патріотом України. Захищав її з агорити у боротьбі з ворогом. Хай із Богом спочиває. Вічна йому пам'ять, та хай буде свято українська земля пахучи...

Колі писав що статтю, на фей-сбук-сторінці Березівської міської ради з'явилася ще одна скорботна повідомлення. На виві обірвалася життя Дударчука Віталія (загріє 4).

Загиблий навічався в Острозі. Так просити допис повністю.

«Наш земляк долучився до Не-бесного війська. Під час бойових дій бив населеного пункту Сіріє Батьківського району Донецької області загинув лейтенант Дудар-чука Віталій із села Присілку 1990 року народження».

Молодий командир присько-штурмового взводу, випускник Острожської академії, перед повно-масштабним отриманням росій-ських загрозливих успішно розпо-чав власну адвокатську практику.

З сумом повідомляємо, що 1 листопада внаслідок ар-тилерійського обстрілу, викликаного бойовою завдан-ням із захисту Батьківщини, загинув наш земляк Маль-чєк Сергієй, 49-річний Герой проживав у селі Плоскє.

Отрожська міська рада та її виконавчий комітет висловлюють щирі співчуття рідним та близьким загиблого Героя України.

Нехай пам'ять про нього назавжди залишиться у серцях тих, хто його знав та любив.

Родильмо ваше біль, сумуємо разом з вами та схиляємо голову у глибокій скорботі. Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Загиблого навічався в Острозі. Так просити допис повністю.

«Наш земляк долучився до Не-бесного війська. Під час бойових дій бив населеного пункту Сіріє Батьківського району Донецької області загинув лейтенант Дудар-чука Віталій із села Присілку 1990 року народження».

Молодий командир присько-штурмового взводу, випускник Острожської академії, перед повно-масштабним отриманням росій-ських загрозливих успішно розпо-чав власну адвокатську практику.

З сумом повідомляємо, що 1 листопада внаслідок ар-тилерійського обстрілу, викликаного бойовою завдан-ням із захисту Батьківщини, загинув наш земляк Маль-чєк Сергієй, 49-річний Герой проживав у селі Плоскє.

Отрожська міська рада та її виконавчий комітет висловлюють щирі співчуття рідним та близьким загиблого Героя України.

Нехай пам'ять про нього назавжди залишиться у серцях тих, хто його знав та любив.

Родильмо ваше біль, сумуємо разом з вами та схиляємо голову у глибокій скорботі. Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Вічна пам'ять і слава Героям, які полегчили в бою за нашу вільну, незалежну Україну! Герой не вмирать!

Закінчення на 5-й стор. >>>